

Nieuwsbrief PS Updates

Nummer 18, 2020

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2020:412](#) 24-04-2020

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2020:326](#) 03-04-2020

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2020:176](#) 21-02-2020

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2020:175](#) 21-02-2020

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2020:829](#) 28-04-2020

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2020:1161](#) 21-04-2020

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2020:3226](#) 21-04-2020

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2020:1157](#) 14-04-2020

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2020:795](#) 07-04-2020

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:4910](#) 15-02-2019

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2020:2364](#) 17-04-2020

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2020:2914](#) 16-04-2020

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2020:3684](#) 09-04-2020

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2020:1616](#) 08-04-2020

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2020:3000](#) 03-04-2020

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2020:2766](#) 20-03-2020

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2020:2200](#) 18-03-2020

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:10188](#) 20-11-2019

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:2950](#) 10-07-2019

Annotatie

[Basisschool aansprakelijk voor letsel van leerling tijdens activiteit op locatie?](#)

mr. I. Paul-van Velzen

RECHTSPRAAK

Appellante is als voetganger aangereden door een bij Klaverblad verzekerde auto. Kosten ter vaststelling van de schade. Dubbele redelijkheidstoets.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 28-04-2020

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2020:829

Zaaknummer: 200.257.335

Rechters: M.J. van der Ven, D.A. Schreuder en M.D. Ruizeveld

Advocaten: Dijck, R.F.M. van R.F.M. van Dijck

Wetsartikelen: 6:96 BW en 205 Rv

RECHTSPRAAK

De beslissing van het gerechtshof Den Haag dat het beleid van de Nederlandse Staat om IS-uitreizigers niet actief te repatriëren niet in strijd is met het recht, kan in stand blijven. Dat adviseert advocaat-generaal Valk. De conclusie strekt tot verwerping van het principaal cassatieberoep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 24-04-2020

ECLI: ECLI:NL:PHR:2020:412

Zaaknummer: 19/05666

Rechters: W.L. Valk

Wetsartikelen: 6:162 BW, 1 EVRM, 2 IVBPR, 2 IVRK, 2 EVRM, 3 EVRM en 3:305a BW

RECHTSPRAAK

Medische aansprakelijkheid. Gelet op het voorlopig deskundigenbericht komt het hof tot het oordeel dat de patiënt onvoldoende heeft onderbouwd dat bij twee orthopedische operaties een fout is gemaakt. Ook het verwijt dat sprake is van een delay en van een tekortschieten in de informatieplicht is onvoldoende onderbouwd.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 21-04-2020

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2020:3226

Zaaknummer: 200.268.431/01

Rechters: H. de Hek, M.E.L. Fikkers en I.F. Clement

Advocaten: B. Wernik en O.L. Nunes

Wetsartikelen: 7:448 BW en 10 Wvkgz

RECHTSPRAAK

Zorgplicht werkgever. Werknemer die kamers in hotels heeft schoongemaakt stelt werkgever aansprakelijk wegens pijnklachten en ganglion aan rechterhand respectievelijk rechterpols. Falend beroep op overbelasting. Enkele samenloop in tijd laat het antwoord op de vraag naar de oorzaak van de gezondheidsklachten geheel open.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 21-04-2020

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2020:1161

Zaaknummer: 200.238.907/01

Rechters: W.H.F.M. Cortenraad, A.M.A. Verscheure en R.J.F. Thiessen

Advocaten: M.B. Chylinska en J.G.M. Roijers

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Aantasting eer en goede naam van fotograaf door plaatsing van zijn foto zonder toestemming door NOS. Verklaring voor recht inbreuk persoonlijkheidsrechten afgewezen. Wel vergoeding toegewezen wegens artikel 6:162 BW (aantasting eer en goede naam), vergoeding geschat op € 500.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 17-04-2020

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2020:2364

Zaaknummer: 8097587 / CV EXPL 19-20972

Rechters: R.H.C. Jongeneel

Advocaten: H.A.J.M. van Kaam en L. Broers

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verkeersongeval. Het arbeidsvermogen van verzoeker staat ter discussie. De rechtbank beschouwt het verzoek als een verzoek tot het benoemen van een deskundige en wijst het verzoek af. Verwezen naar artikel 202 Rv. Ten overvloede verzoekt de rechtbank partijen om iets aan de onderlinge communicatie te doen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 16-04-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2020:2914

Zaaknummer: C/15/292662 / HA RK 19-167

Rechters: J. Blokland

Advocaten: M.A.G. van der Burgt en J. van de Klashorst

Wetsartikelen: 1019w Rv, 202 Rv en 1019aa Rv

RECHTSPRAAK

Collectieve actie in verband met in Ivoorkust gestorte (afval)stoffen. In hoger beroep wordt de Stichting ontvankelijk verklaard. Er is voldaan aan het gelijksoortigheidsvereiste en het waarborgvereiste ex artikel 3:305a (oud) BW.

Collectieve actie in verband met in Ivoorkust gestorte (afval)stoffen. Stichting Victimes des déchets toxiques Côte d'Ivoire heeft tot doel de behartiging van de belangen van personen die schade aan hun gezondheid en/of vermogen hebben geleden, lijden of zullen lijden die voortvloeit of verband houdt met de van de in opdracht van Trafigura aan boord van het schip de Probo Koala vervoerde stoffen die omstreeks augustus 2006 voor de kust van Abidjan (Ivoorkust) zijn achtergelaten. De rechtbank heeft de Stichting niet-ontvankelijk verklaard in haar vorderingen tegen Trafigura Beheer op de grond dat artikel 3:305a lid 2 laatste zin (oud) BW en de eisen van een goede procesorde die beslissing meebrengen. De eerste fase van het hoger beroep leidt er niet toe dat de Stichting niet-ontvankelijk wordt verklaard. De Nederlandse rechter is bevoegd ex artikel 8 sub 1 Verordening Brussel I-bis. De betrokken belangen lenen zich voor bundeling, zodat een efficiënte en effectieve rechtsbescherming kan worden bevorderd. Het risico bestaat dat de Stichting er niet in zal slagen te bereiken dat schadevergoeding geheel bij de werkelijke slachtoffers terecht komt. Dit risico is tot een aanvaardbaar niveau teruggebracht. Er is voldaan aan het waarborgvereiste.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 14-04-2020

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2020:1157

Zaaknummer: 200.246.355/01

Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten, G.C.C. Lewin en J.W.M. Tromp

Advocaten: B.P. Dekker en A. Knigge

Wetsartikelen: 3:305a BW en 8 Brussel I-bis Vo

RECHTSPRAAK

Verzoek ontbinding en ontruiming met flinke huurachterstand en boete. Gedaagden voeren aan dat verhuurder Wielwijk € 5.000 aan hen verschuldigd is aan smartengeld wegens stress en slapeloze nachten. Onvoldoende feiten gesteld.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 09-04-2020

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2020:3684

Zaaknummer: KTN-8222341_21042020

Rechters: C. van Steenderen-Koornneef

Advocaten: M.J. Schapendonk

Wetsartikelen: 6:265 BW en 6:277 BW

RECHTSPRAAK

***Afgebroken reamer bij heupoperatie. Onrechtmatig handelen Biomet?
De rechtbank overweegt benoeming deskundigen en geeft partijen in
overweging met elkaar in overleg te treden over een oplossing in der
minne.***

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 08-04-2020

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2020:1616

Zaaknummer: C/19/119329 / HA ZA 17-135

Rechters: S.M. Schothorst, R.Tj. Terpstra en J. Wichers

Advocaten: M.J.J. de Ridder en Hogerzeil, E. E. Hogerzeil

Wetsartikelen: 6:191 BW, 6:10 BW, 3:310 BW, 6:11 BW, 6:185 BW, 6:74 BW en 6:2 BW

RECHTSPRAAK

Texaan die op een Maltees zeeschip, gelegen in Eemshaven, werk verricht valt van een scheepstrap en lijdt schade. Toepasselijk recht (Rome I/II): arbeidsovereenkomst of overeenkomst van opdracht? Zorgplicht niet geschonden en geen onrechtmatig handelen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 07-04-2020

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2020:795

Zaaknummer: 200.253.873/01

Rechters: M.D. Ruizeveld, C.J. Frikkee en C.A. Joustra

Advocaten: R.J. Wybenga en W.E. Boonk

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Verband tussen burn-out van werknemer en arbeidsomstandigheden is te onzeker en te onbepaald, zodat voor het vermoeden van causaal verband geen plaats is. Aan werknemer komt geen beroep op arbeidsrechtelijke omkeringsregel toe. Werkgever heeft aan zorgplicht voldaan.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 03-04-2020

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2020:3000

Zaaknummer: 8030483 / CV EXPL 19-39147

Rechters: C.H. Kemp-Randewijk

Advocaten: P.H. van der Vleuten en C.H. van Dijk

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Verzekerde klaagt in cassatie over het oordeel van het hof dat de verzekeringsmaatschappij op haar eerdere erkenning en uitkering mocht terugkomen en over het oordeel dat hij onvoldoende feiten en omstandigheden heeft aangevoerd die de conclusie kunnen dragen dat zijn klachten in relatie staan tot een objectief medisch te diagnosticeren persisterende ziekte.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 03-04-2020

ECLI: ECLI:NL:PHR:2020:326

Zaaknummer: 19/02555

Rechters: M.L.C.C. Lücker

Advocaten: J. van Weerden en B.T.M. van der Wiel

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan bedreiging van twee politieagenten door hen in hun gezicht te hoesten en daarbij te zeggen dat hij het coronavirus heeft. Aan beide verbalisanten komt € 350 immateriële schadevergoeding toe.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 20-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2020:2766

Zaaknummer: 09/071127-20

Rechters: M.L. Ruiter

Advocaten: Hoste, J.A. J.A. Hoste

Wetsartikelen: 36f Sr en 285 Sr

RECHTSPRAAK

***Medische aansprakelijkheid. Polsfractuur. Operatie-indicatie?
Informed consent? Diverse deskundigenoordelen.***

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 18-03-2020

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2020:2200

Zaaknummer: C/13/661365 / HA ZA 19-154

Rechters: J.W. Bockwinkel, B.T. Beuving en M. Timmerman

Advocaten: I.C. Timmermans en P.J. Klein Gunnewiek

Wetsartikelen: 7:453 BW, 7:462 BW en 7:446 BW

RECHTSPRAAK

Aansprakelijkheid ziekenhuis voor gebruik van gebrekkige zaak (PIP-implantaat) bij uitvoering van de medische behandelingsovereenkomst? De conclusie strekt tot beantwoording van de prejudiciële vragen zoals voorgesteld in r.o. 11.6-11.8 van de conclusie.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 21-02-2020

ECLI: ECLI:NL:PHR:2020:176

Zaaknummer: 19/04026

Rechters: M.H. Wissink

Advocaten: M.E. Franke en Basten, M.J. van M.J. van Basten

Wetsartikelen: 6:77 BW

RECHTSPRAAK

Aansprakelijkheid van ziekenhuis voor gebruik van een ongeschikte zaak (Miragelplombe) bij een behandeling? De conclusie strekt in het principale cassatieberoep tot vernietiging van het bestreden arrest en in het incidentele cassatieberoep tot verwerping.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 21-02-2020

ECLI: ECLI:NL:PHR:2020:175

Zaaknummer: 19/00962

Rechters: M.H. Wissink

Advocaten: B.T.M. van der Wiel, N.T. Dempsey en J.H.M. van Swaaij

Wetsartikelen: 6:77 BW

ANNOTATIE

Basisschool aansprakelijk voor letsel van leerling tijdens activiteit op locatie?

mr. I. Paul-van Velzen

De rechtbank Zeeland-West-Brabant diende in deze deelgeschilprocedure de vraag te beantwoorden of een basisschool aansprakelijk was voor het opgelopen letsel van een 11-jarige leerling tijdens een activiteit op locatie.

De rechtbank Zeeland-West-Brabant diende in deze deelgeschilprocedure de vraag te beantwoorden of een basisschool aansprakelijk was voor het opgelopen letsel van een 11-jarige leerling tijdens een activiteit op locatie. Bij deze activiteit is de betreffende leerling van ongeveer vijf meter hoogte uit een boom gevallen, waardoor hij fors letsel heeft opgelopen. De rechtbank stelt voorop dat de enkele mogelijkheid van het ontstaan van een ongeval, als verwezenlijking van een aan een dergelijke activiteit inherent gevaar, niet zonder meer hoeft te leiden tot een schending van de zorgplicht van de basisschool. De rechtbank oordeelt dat de basisschool haar zorgplicht niet geschonden heeft. Deze annotatie gaat in op de toedracht van het onderhavige ongeval, het juridisch kader waaraan de zorgplicht van een school getoetst moet worden, de beoordeling door de rechtbank en de daaraan te ontlelen conclusies.

1. Casus

Op 22 april 2016 organiseerde een basisschool, verweerder in deze kwestie, een evenement voor haar leerlingen waarbij er diverse activiteiten ontplooid werden in de duinen. Een en ander ter ere van de viering van Koningsdag. Voor deze dag was een draaiboek opgesteld en de basisschool had zowel in de klassen als op de activiteitenlocatie instructies verschaft aan de leerlingen. Deze instructies hielden onder meer in dat de leerlingen de duinpan waar de activiteiten plaatsvonden niet mochten verlaten. Ook dienden de leerlingen in het zicht van de toezichthouders te blijven. Bij de activiteit waren ongeveer 85 leerlingen en veertien toezichthouders aanwezig. De groep toezichthouders bestond uit leerkrachten en ouders. Gedurende de activiteiten is een 11-jarige leerling aan het toezicht ontsnapt en is hij buiten de duinpan in een boom geklommen. Vervolgens is hij van een hoogte van ongeveer vijf meter uit de boom gevallen en heeft hij fors letsel opgelopen. Onder meer was er sprake van een

gebroken ruggenwervel en licht traumatisch hersenletsel. De ouders van het slachtoffer (hierna: verzoekers) achtten de basisschool aansprakelijk wegens een schending van de op haar rustende zorgplicht.

2. Juridisch kader

Paijmans promoveerde in 2013 op het onderwerp 'de zorgplicht van scholen' (zie B.M. Paijmans, *De zorgplicht van scholen. De grondslag en reikwijdte van de civielrechtelijke zorgvuldigheidsnorm van scholen jegens leerlingen*, Deventer: Kluwer 2013). In haar proefschrift spreekt Paijmans zeer uitvoerig over de te wegen belangen bij de beoordeling van aansprakelijkheid van scholen. Bij de zorgplicht van een school spelen er twee (tegenstrijdige) belangen. Aan de ene kant staat de plicht van de school om zoveel als mogelijk ongevallen te voorkomen. Daartegenover staat de (speel)vrijheid van kinderen. Hiertussen bestaat vanzelfsprekend een spanningsveld. Dit spanningsveld houdt nauw verband met de vraag of op een school een inspanningsverplichting dan wel een resultaatsverplichting rust met betrekking tot veiligheid van leerlingen. Paijmans stelt over het onderscheid tussen een inspanningsverplichting en een resultaatsverplichting en de daaraan voorafgaande afwegingen het volgende.

Een beoordeling vanuit het perspectief van een inspanningsverplichting brengt met zich mee dat een school niet aansprakelijk is indien zij alles binnen haar mogelijkheden heeft gedaan om de kans op letsel van een leerling tot een aanvaardbaar minimum te beperken. Het enkele feit dat tijdens schooltijd een leerling letsel heeft opgelopen hoeft dan niet direct tot aansprakelijkheid van de school te leiden. Bij een resultaatsverplichting is het zich enkel voordoen van een ongeval tijdens schooltijd reeds voldoende om aansprakelijkheid van de school aan te nemen. Paijmans koppelt de inspanningsverplichting aan de vrijheid van het kind en de resultaatsverplichting aan de veiligheid van het kind. De vrijheid van het kind is gelegen in het feit dat een kind zich door te spelen fysiek en geestelijk ontwikkelt, hetgeen zijn algehele ontwikkeling ten goede komt. Indien de school eerder aansprakelijk is, zoals het geval is bij een resultaatsverplichting, zal een school minder activiteiten organiseren waarbij het kind de vrijheid heeft om zichzelf te ontplooien. Het niet organiseren van dergelijke activiteiten remt de ontwikkeling van het kind. Daartegenover staat dat bij een resultaatsverplichting het kind meer veiligheid geniet, aangezien risicovolle activiteiten zoveel als mogelijk vermeden worden in verband met het voorkomen van aansprakelijkheid van de school. Bij een resultaatsverplichting is de kans op het ontstaan van letsel aldus (vele malen) kleiner dan bij een inspanningsverplichting.

Paijmans stelt dat de speelvrijheid van het kind dient te prevaleren boven de veiligheid en er aldus gekozen dient te worden voor een inspanningsverplichting. Daarbij dienen wel hoge

eisen gesteld te worden aan de zorgplicht van de school, aangezien op een school wel de plicht rust om de kans op het ontstaan van letsel tot een aanvaardbaar minimum te beperken. In het hiernavolgende deel van de annotatie zal aan de hand van de eerder geschetste casus worden bezien hoe de rechtbank is omgegaan met de beoordeling van de aansprakelijkheid van de basisschool.

3. Beoordeling rechtbank

Verzoekers leggen aan hun vordering ten grondslag dat de basisschool tekort is geschoten in het nemen van voorzorgsmaatregelen, de gegeven instructies onvoldoende waren en het aanwezige toezicht ontoereikend was. Alvorens over te gaan tot beoordeling van de vraag of er al dan niet sprake is van een schending van de zorgplicht, merkt de rechtbank op dat voor het vaststellen van een zorgplichtschending aansluiting dient te worden gezocht bij wat men in de gegeven omstandigheden van een basisschool mag verwachten. Het feit dat er een ongeval plaatsvindt bij een activiteit met daaraan inherente gevaren, kan voorshands niet de conclusie dragen dat er in een dergelijk geval sprake is van een zorgplichtsschending.

Bij de beoordeling van de zorgplichtschending neemt de rechtbank twee uitgangspunten in ogenschouw. Het eerste uitgangspunt behelst dat de in het geding zijnde activiteiten van belang zijn voor de ontwikkeling van een kind, ondanks dat hieraan inherente gevaren kleven. Het tweede uitgangspunt stelt dat het aan de basisschool is om bij dergelijke activiteiten een zo veilig mogelijke omgeving te creëren waarbij de kans op letsel zoveel als redelijkerwijs mogelijk dient te worden vermeden.

Niet staat ter discussie dat de basisschool een draaiboek heeft opgesteld voor de activiteiten bij de duinpan. Evenmin is in geschil dat de leerlingen, op een voor hun begrijpelijke wijze, zijn ingelicht over het niet mogen verlaten van de duinpan, alsmede dat zij in het zicht van de begeleiders dienden te blijven. De instructies waren zowel in een eerder stadium in de klassen aan de leerlingen verstrekt, alsook ter plaatse op de locatie. De rechtbank is van oordeel dat de instructies voldoende duidelijk waren; het had voor de zoon van verzoekers duidelijk moeten zijn dat hij de duinpan niet mocht verlaten. De rechtbank hecht er waarde aan dat de duinpan ter plaatse door de toezichthouders is aangewezen en dat er sprake is van een natuurlijke grens, aangezien de duinpan afgescheiden wordt door een verhoogde rand.

Nu de instructies naar het oordeel van de rechtbank afdoende waren, diende nog te worden beoordeeld of het toezicht bij de activiteit in de gegeven omstandigheden toereikend was. Ten tijde van de activiteit waren er zes leerkrachten en acht ouders aanwezig. Verzoekers betwisten dat de ouders een toezichthoudende rol hadden omdat deze taak niet in het draaiboek vermeld stond. De rechtbank gaat daarin niet mee. Weliswaar mag van de ouders

een minder vergaande mate van toezicht verwacht worden dan van de leerkrachten, de ouders vervulden vanuit hun ouderlijke rol echter wel degelijk een toezichthoudende rol. Dit zou ook blijken uit diverse getuigenverklaringen. De rechtbank concludeert dat er per zes kinderen één toezichthouder aanwezig was. De rechtbank oordeelt dat dit toezicht voldoende en adequaat was en hecht er waarde aan dat het toezicht ook betrekking had op de naleving van de instructies door de leerlingen. Verzoekers hebben nog aangevoerd dat het slachtoffer waarschijnlijk met meerdere personen de duinpan verlaten heeft waardoor het toezicht ontoereikend zou zijn. De rechtbank gaat hierin wederom niet mee. Ook in de situatie dat deze stelling juist is, kan het toezicht alsnog als toereikend worden aangemerkt.

Met betrekking tot de tijdspanne stelt de rechtbank voorop dat van de toezichthouders niet verwacht kon worden dat zij iedere onregelmatigheid direct zouden opmerken. De rechtbank hecht waarde aan de omstandigheid dat het ongeval vlak na de lunch – waaraan het slachtoffer ook had deelgenomen – heeft plaatsgevonden. Het slachtoffer kan aldus niet lang aan de aandacht van de toezichthouders ontsnapt zijn. Derhalve hoefde er in de gegeven omstandigheden van de toezichthouders geen extra alertheid verwacht te worden.

Tot slot hebben verzoekers aangevoerd dat er onvoldoende voorzorgsmaatregelen getroffen zijn, nu de duinpan niet was afgezet door middel van een lint of andere afgrensmogelijkheden. Ook dit betoog slaagt niet. Volgens de rechtbank had een dergelijke afzetting geen nut, aangezien het voor de leerlingen duidelijk was dat zij de duinpan niet mochten verlaten. Een en ander zou ook niet stroken met het karakter van een dergelijke activiteit, waarbij aan de leerlingen een zekere vrijheid gegund wordt om te spelen. De rechtbank wijst de verzoeken af.

4. Conclusie

Deze uitspraak illustreert dat er in Nederland in het kader van de zorgplicht van scholen is gekozen voor een inspanningsverplichting, hetgeen in overeenstemming is met de eerder aangehaalde visie van Paijmans. De basisschool had in de gegeven omstandigheden voldoende voorzorgsmaatregelen getroffen om de kans op het ontstaan van een ongeval tot een aanvaardbaar minimum te beperken. De vrijheid en de daarmee gepaard gaande ontwikkeling van het kind prevaleren aldus boven de veiligheid van het kind. Door te kiezen voor een inspanningsverplichting wordt van een school niet het onmogelijke gevraagd om iedere kans op het ontstaan van letsel te voorkomen.

Deze beoordeling uit hoofde van een inspanningsverplichting is eveneens in lijn met eerdere jurisprudentie. Zo oordeelde de rechtbank Zeeland-West-Brabant in 2015 (ECLI:NL:RBZWB:2015:8707) dat een middelbare school niet aansprakelijk was voor het letsel van een leerling opgelopen tijdens een 'tikspel'. De betreffende docent had leerlingen

geïnstreueerd om elkaar alleen op het lichaam te tikken en elkaar niet te duwen. Ondanks deze instructies had een leerling gedurende de activiteit letsel opgelopen. De rechtbank was van oordeel dat nadere instructies niet benodigd waren.

In een zaak van de rechtbank 's-Gravenhage werd een school niet aansprakelijk geacht voor hersenletsel van een 5-jarige leerling ten gevolge van een klap met een schep van een medeleerling (ECLI:NL:RBSGR:2012:BW8616). Ondanks dat het hier kinderen van zeer jonge leeftijd én kinderen met een verstandelijke beperking betrof, achtte de rechter de school niet aansprakelijk. Van een school kan namelijk niet op ieder moment toezicht verwacht worden.

Naast deze uitspraken zijn er echter ook zaken waarin geoordeeld werd dat een school niet voldoende voorzorgsmaatregelen getroffen had en derhalve aansprakelijk was. Zo achtte het hof Arnhem een school aansprakelijk voor het letsel van een leerling die deelnam aan een hindernisbaan en daarbij haar evenwicht verloor (ECLI:NL:GHARN:1999:AK4187). Zij viel naast de aanwezige mat met ernstig polsletsel tot gevolg. Het hof oordeelde dat de betrokken docent zijn zorgplicht geschonden had door niet voldoende voorzorgsmaatregelen te treffen om de kans op letsel te beperken. In een andere zaak werd aansprakelijkheid aangenomen voor het letsel van een leerling met een visuele beperking (ECLI:NL:HR:2007:AZo129). De docent had getracht de leerling te stimuleren om een koprol te doen door haar een blikje cola in het vooruitzicht te stellen als beloning. Ten gevolge van de koprol liep de leerling letsel op. De Hoge Raad oordeelde dat de veiligheid van de leerling niet meer voldoende gegarandeerd was door het enthousiasmeren van de leerling middels het in het vooruitzicht stellen van dit externe motivatiemiddel. Zodoende was er sprake van een schending van de zorgplicht van de school. Ook in deze uitspraken klinkt echter duidelijk door dat er sprake is van een inspanningsverplichting en geen resultaatsverplichting (een school moet *voldoende* maatregelen treffen om de *kans* op letsel te *beperken*; van haar wordt niet verlangd te garanderen dat letsel volledig wordt voorkomen).

Ook in mijn optiek is het hanteren van een inspanningsverplichting ter invulling van de zorgplicht van een school de juiste maatstaf ter beoordeling van de aansprakelijkheid. Hiermee wordt aan kinderen de nodige vrijheid geboden om zich te ontplooien, hetgeen voor hun ontwikkeling van essentieel belang is. Door daarnaast echter wel hoge eisen te stellen aan de zorgplicht, wordt mijns inziens een toereikende prikkel verschaft met het oog op het treffen van veiligheidsmaatregelen.

RECHTSPRAAK

Aansprakelijkheid voor (letsel)schade na val door een rooster in een leidingschacht tijdens uitvoering van brandpreventiewerkzaamheden. Wie is aansprakelijk: eigenaar gebouw, beheerder, opdrachtgever? De rechtbank acht de eigenaar aansprakelijk.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 20-11-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:10188

Zaaknummer: C/13/649174 / HA ZA 18-579

Rechters: J.W. Bockwinkel

Advocaten: C.P.J. Wijnakker, D.K. Baas, W.J. Tielemans en H. Lebbing

Wetsartikelen: 7:658 BW, 6:174 BW en 6:181 BW

RECHTSPRAAK

Regresvordering van ziekenhuis op producent medische hulpzaak (reamer), die brak tijdens een heupoperatie. Verval van op productaansprakelijkheid gebaseerde vordering. Vervaltermijn productaansprakelijkheid wordt niet doorgetrokken naar vordering uit onrechtmatige daad. Geen verjaring van op onrechtmatige daad gebaseerde vordering (zie PS 2020-0314 voor inhoudelijke beoordeling daarvan).

Medische aansprakelijkheid. Bij een heupoperatie breekt de reamer. De patiënt houdt zowel het ziekenhuis als de producent aansprakelijk, maar de dagvaarding tegen de producent wordt niet aangebracht. In de hoofdzaak treffen de patiënt en het ziekenhuis een minnelijke regeling. In vrijwaring heeft het ziekenhuis de producent aangesproken. Wat betreft de vordering op grond van productaansprakelijkheid beroept de producent zich terecht op verval van recht (art. 6:191 lid 2 BW). De vervaltermijn kan niet worden doorbroken met een beroep op de eisen van redelijkheid en billijkheid. De vordering tot schadevergoeding op grond van onrechtmatige daad en wanprestatie is verjaard, maar dat geldt niet voor de regresvordering van het ziekenhuis op de producent. Uit het arrest van de HR van 6 april 2012 (ECLI:NL:HR:2012:BU3784) volgt dat de verjaringstermijn van artikel 3:310 lid 1 BW pas aanvangt nadat de regresvordering opeisbaar is geworden. Deze is pas opeisbaar geworden nadat het ziekenhuis aan de patiënt heeft betaald (art. 6:10 BW). De rechtbank ziet geen reden om de vervaltermijn van productaansprakelijkheid door te trekken naar een vordering uit onrechtmatige daad.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 10-07-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:2950

Zaaknummer: C19/119329 ? HA ZA 17-135

Rechters: S.M. Schothorst, R.Tj. Terpstra en J. Wichers

Advocaten: M.J.J. de Ridder en Hogerzeil, E. E. Hogerzeil

Wetsartikelen: 6:191 BW, 6:10 BW, 3:310 BW, 6:11 BW, 6:185 BW, 6:74 BW en 6:2 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Woninginbraak. Ten aanzien van de gevorderde immateriële schade merkt het hof op dat deze vordering met name ziet op angstgevoelens die zijn ontstaan naar aanleiding van de inbraak, hetgeen de verdachte niet kan worden aangerekend. Voor zover het immaterieel gevorderde ziet op de geheele goederen kan niet worden gezegd dat daarmee sprake is van enige vorm van aantasting in de persoon 'op andere wijze', zoals bedoeld in artikel 6:106 lid 1 aanhef en onder b BW.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 15-02-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:4910

Zaaknummer: 23-002100-18

Rechters: M.L.M. van der Voet, N.A. Schimmel en W.F. Groos

Wetsartikelen: 311 Sr, 416 Sr en 6:106 BW